

under hensyn til, at den nævnte grundlovsbestemmelse har til formål af hensyn til folketingsforretningernes bedst mulige fremme at sikre folketingets medlemmer den størst mulige ytringsfrihed, må mene, at det for bestemmelsens anvendelse ikke kan være en forudsætning, at ytringerne er fremsat fra folketingets talerstol, men at hovedvægten ved afgrænsningen af dens anvendelsesområde bør lægges på, om ytringerne er fremsat under udøvelse af hvervet som folketingsmand. Idet dette hverv nødvendigvis medfører deltagelse i rådslagninger og drøftelser, ikke blot i det samlede ting, men også i dets udvalg, samt i partimøder, som det enkelte politiske partis folketingsmænd afholder vedrørende anliggender, som er eller vil blive dem forelagt i folketinget eller dets udvalg, finder retten, at det ikke kan udelukke anvendelse af bestemmelsen i grundlovens § 57, 2. pkt., at en udtalelse, der giver anledning til påtale, er fremsat i et sådant partimøde, uden at det herved kan tillægges betydning, om mødet gennemføres strengt som fortroligt. Da den påklagede udtalelse ifølge den nedlagte påstand skal være fremsat i et partimøde, hvorunder de deltagende folketingsmænd, herunder sagsøgte, ifølge de foreliggende oplysninger har drøftet deres stilling til det for finansudvalget foreliggende spørgsmål om en eventuel godtgørelse til sagsøgeren, må retten herefter anse sagsøgeren for uberettiget til, uden at samtykke fra folketinget foreligger dertil, at iværksætte den af ham under denne sag rejste tiltale. Da der endelig intet grundlag foreligger for den af sagsøgeren hævdede opfattelse, at sagsøgte har vedstået den påklagede udtalelse uden for folketinget, og da påstanden vedrørende sagsøgtes udtalelser til Social-Demokraten findes uden selvstændigt indhold, vil sagen derfor være at afvise.“

For at få spørgsmålet om *den parlamentariske immunitets rækkevidde* belyst så alsidigt som muligt indhentede folketingets præsidium såvel fra *kammeradvokaten* som fra *statsretskyndige ved Københavns universitets juridiske fakultet* udtalelser, der er aftrykt som bilag til den betænkning, udvalget for forretningsordenen afgav om sagen (B. sp. 1285).

Efter nærmere at have belyst det rejste spørgsmål erklærer kammeradvokat *H. Hansen* sig enig i dommens resultat. „Da vægtige hensyn såvel til det enkelte folketingsmedlem som til tinget selv taler for, at ytringer af et folketingsmedlem på udvalgmøder og på gruppemøder i henseende til immuniteten bør behandles ens, må jeg endvidere mene, at de overordnede domstole i påkommende fald vil nå til samme resultat som den omtalte byretsdom. Det kan, når folketingets arbejdsmåde og arbejdsvilkår tages i betragtning, ikke antages, at de overordnede domstole i den omstændighed, at udvalgmøder er mere „officielle“ end gruppemøder, skulle finde grundlag for forskelsbehandling i den heromhandlede henseende.“

I en fællesudtalelse kommer professorerne *Poul Andersen* og